

Dat	Län	Kommun	Stift	Församling	Kyrkogård
2010-01-21	Skåne	Ängelholm	Lund	Strövelstorp	Strövelstorp
Inventerare	Fotograf	Original förvaras	Bilder år	Kvarter	Gravplats nr
Ingvar Nilsson	Ingvar Nilsson	Kyrkoarkiv	2012	3	236-237

Översiktsbild	Detaljbild
	

Gravvårdstyp (t.ex stående, liggande, material)	Stående låg röd polerad sten. Längst till vänster et grave- rat kors med en slingrande växt.
Inskriptionstyp (t.ex försänkt, upphöjd, metallbokstäver)	Upphöjd polerad i försänkta textrader
Omgärdning (t.ex. sten, häck, staket)	Ingen
Ytmaterial (t.ex. sand, singel, stenplattor)	Gräsmatta
Växtmaterial (t.ex. träd, buskar)	Perenner och sommarblommor framför och på ömse sidor av stenen.

Inskription (/ = radbrytning)	Borens Ahlberg / * 18.2.1926 † 13.3.1993 / Berit Ahlberg / * 9.3.1929 / † 30.10.2009 /
Citat (/ = radbrytning) t.ex. psalm- el. bibelvers, med för aktuell tid relevant översättning	---

Porträtt / Speciella noteringar, Övrigt:

Berit Ahlberg – ett aktivt liv

In Memoriam av Bo Larsson, Strövelstorp
Manus till NST 2009-11-12

Budet om Berit Ahlbergs död väcker sorg och förstämning hos många. Hon hade en vid vänkrets, sammanhängande både med hennes yrke som lärare och hennes engagemang på fritiden inom ungdomsverksamhet och musikliv.

Född i ett lärarhem i Erikslunds skola, växte hon upp i en miljö präglad av intresse för litteratur och musik. Pappa Carl Ljungs årliga sagospel med eleverna inspirerade säkert Berit till många framtida musikaler och revyer. Då var de dock inte hämtade från barnbiblioteket Sagas bokskatt utan från Berits och Lindebolarnas egen sprudlande idéverkstad.

Att skriva och berätta var för Berit ett måste redan i barnåren. I min skrivbordslåda ligger ett fyr-sidigt häfte, skrivet på en gammal Royal skrivmaskin. Det är det första exemplaret av en tidning med

tryckåret 1941. Vi var ett par 12-åringar, som stod bakom denna tidning. Berit står som redaktör. Namnet på tidningen är "Litet Tidsfördriv".

Litet Tidsfördriv - knappast skulle en rubrik passa sämre för Berit under hennes kommande liv. Att fördriva tiden var en styggelse för henne. Nej, en vilja att använda tiden för att lära sig mer var karakteristiskt för Berit. "Man kan om man vill", var en slogan, som fanns uppsatt på Lindebolet. Hennes liv kom att fyllas av aktivitet.

Efter utbildning till lärare i Helsingborg, där hon träffade sin livspartner Borens, och tjänstgöring i Västergötland kom köpet av Lindebolets gård vid Västersjön i början av 1960-talet att bli en öppning för kommande verksamhet. Här fanns gott om plats både ute och inne för alla. Häst köptes, äldste sonen började rida, kamrater kom och fler kamrater och fler hästar.

"Vi bildar en ridklubb", tyckte Berit och Borens och ponnyklubben Lindebolarna var född. Året var 1967. Sedan dess har den varit en skola för många ungdomar, som har vistelsen på Lindebolet i varmt minne. Årligen anordnades läger och då stod inte bara ridning på programmet. Musik, folkdans, lek var viktiga delar. Berit hade stora krav på plik och gott uppförande och det var noga att gällande regler följdes. Varje midsommar samlades många barn, föräldrar och goda vänner på Lindebolet för att vara med vid dansen kring midsommarstången och riduppvisning.

Medlemmarna i Lindebolarna blev fler och fler och engagerade i allt större projekt, Nyhemsskolans aula hyrdes för musikal och revyer, bibliotekets hörsal för Lindebolets egen orkester. Vid Lucia-tid spred man högtid i Ljungabolet med sitt ridande Luciafölje.

Kärleken till musiken fick inte bara utlopp på fritiden. Som lärare fick Berit också möjlighet att lägga stor vikt vid musikundervisningen, där hon ofta fick tidigare ointresserade elever att uppleva glädjen i musik. De egna kunskaperna ledde henne till medverkan såväl i Orkesterföreningen i Ängelholm som Tonikaorkestern i Helsingborg, där hon spelade altfiol. Förutom denna var piano, blockflöjt och dragspel instrument, som hon väl behärskade. Förkovran i spel fick hon bland annat genom kurser i Danmark.

Musikaftnarna på Lindebolet ska ej glömmas. Berit stora kontaktnät hjälpte henne att få pianister, vissångare och andra musikutövare att ge åhörarna minnesvärda stunder. Ett sätt för henne att sprida musikupplevelser var att fungera som dirigent i sånggruppen för pensionärer och engagemang i Ung-i-kör.

Berits förmåga att hantera sång och musik fick också sitt uttryck genom en samling med ett 60-tal visor, ofta med egen tonsättning. Det egna dansandet var också ett viktigt inslag i hennes liv.

Som tradition hade Berit att efter julen samla barndomsvänner och andra, inte minst barndomens scoutkamrater.

År 1991 erhöll Berit Ahlberg och Lindebolarna Kultursällskapets kulturpris för sitt arbete med ungdom, hästar och kultur. 2004 tilldelades hon Ängelholms kommuns kulturpris delat med Barbro Persson.

Något som låg Berit varmt om hjärtat var att arbeta för att förbättra förhållandena i Tredje världen. Förutom att ha fadderbarn var hon under många år engagerad i organisationen Klotets avdelning i Ängelholm.

Trots att Berit var engagerad på så många håll, var dock familjen och Lindebolet det nav, som hela tiden fanns i centrum och som betydde så mycket. Traditionerna skulle följas, det skulle vara så som Berit ville. Trots sorger med Borens bortgång och en sons tragiska död, hade hon plats för den utökade familjekretsen med det sjätte barnbarnet, den fyra månader gamle Marcus, som senaste tillskottet.

Många har Berit Ahlberg att tacka för goda minnen
Bo Larsson